

самостійної роботи, формування в групі здорового морально-психологічного клімату, організацію культурно-просвітницької роботи в академічній групі, проведення кураторських годин. Також необхідними є заходи контролю: а) контроль за систематичною навчальною діяльністю студентів, відвідуванням студентами занять, своєчасним виконанням ними завдань поточної атестації, складанням заліків та іспитів; б) відвідування студентів, які проживають у гуртожитках із метою вивчення умов проживання і контролю за виконанням студентами правил внутрішнього розпорядку; в) піклування куратора про соціальні умови життя і побут студентів, які проживають за межами гуртожитків; г) співпраця куратора із представниками студентського самоврядування (староста, староста курсу, студентський декан, студентська рада); д) співпраця куратора з адміністрацією університету, факультету; співпраця куратора з батьками студентів.

Для стимуляції самовиховання студентської групи використовують наступні заходи: виховання у студентів потреб опанувати та засвоювати духовні й культурні цінності (загальнолюдські, національні, громадянські, родинні, особистісні); залучення студентів групи до участі в наукових, культурних, спортивних та громадських заходах; допомога куратора при вирішенні індивідуальних та колективних морально-психологічних проблем, які виникають у студентів. Велику увагу приділяє куратор профілактичним заходам: пропагування у студентському середовищі здорового способу життя та мовленнєвої культури; профілактика й попередження паління, алкоголізму, наркоманії та СНІДу.

Культурно-просвітницька діяльність включає заохочення студентів до участі та підтримки різноманітних заходів, що їх організовує університет; інформування та участь у мистецькому житті міста й області.

Саме куратором розробляється система практичних заходів з реалізації мети, завдань і напрямів виховання студентів, тому порозуміння та тісна співпраця студентської академічної групи з куратором є одним з найважливіших аспектів формування успішного молодого спеціаліста.

Адже професійна підготовка лікаря ставить за мету формування не тільки системи знань, умінь, навичок, але й розвиток специфічних рис особистості, що відповідає вимогам майбутньої професії.

ДО ПИТАННЯ ПРО ЮРИДИЧНУ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПЛАГІАТ

С.В. Юрнюк, Б.П. Сенюк*, Л.Д. Борейко**

*Кафедра судової медицини та медичного правознавства; *кафедра пропедевтики внутрішніх хвороб; **кафедра догляду за хворими та вищої медсестринської освіти*

Вищий державний навчальний заклад України

“Буковинський державний медичний університет”, м. Чернівці

Останнім часом проблема плагіату у вітчизняній науці стає все більш актуальною, особливо в гуманітарних науках. З юридичної точки зору, плагіат

є однією з форм протиправної поведінки і, в залежності від ступеня суспільної небезпеки, тягне різні види юридичної відповідальності. Трактуючи дане поняття, плагіат – це привласнення авторства на чужий твір науки, літератури, мистецтва або на чуже відкриття, винахід чи раціоналізаторську пропозицію, а також використання у своїх працях чужого твору без посилання на автора.

Метою нашої роботи є аналіз чинного законодавства, щодо відповідальності за плагіат. Плагіат може передбачати різні види відповідальності. В українському законодавстві існує правовий механізм притягнення до відповідальності за порушення особистих немайнових прав авторів, в тому числі й права авторства, а також встановлено перелік правопорушень з використанням плагіату. Зокрема передбачено цивільну, адміністративну та кримінальну відповідальність. Відповідно до статей 433-448 глави 36 Цивільного кодексу України «Право інтелектуальної власності на літературний, художній та інший твір (авторське право)» передбачено захист права автора від плагіату.

Відповідальність у вигляді штрафу від десяти до двохсот неоподаткованих мінімумів доходів громадян з конфіскацією незаконно виготовленої продукції та обладнання і матеріалів, які призначені для її виготовлення передбачена статтею 51-2 кодексу України про адміністративні правопорушення за незаконне використання об'єкта права інтелектуальної власності (літературного чи художнього твору, їх виконання, фонограми, передачі організації мовлення, комп'ютерної програми, бази даних, наукового відкриття, винаходу, корисної моделі, промислового зразка, знака для товарів і послуг, топографії інтегральної мікросхеми, раціоналізаторської пропозиції, сорту рослин тощо), привласнення авторства на такий об'єкт або інше умисне порушення прав на об'єкт права інтелектуальної власності, що охороняється законом.

Кримінальну відповідальність за подібного роду дії передбачено статтею 176 Кримінального кодексу України, а саме, штраф від двохсот до тисячі неоподаткованих мінімумів доходів громадян або виправними роботами на термін до двох років, з конфіскацією всіх примірників творів, матеріальних носіїв комп'ютерних програм, баз даних, виконань, фонограм, програм мовлення та обладнання і матеріалів, призначених для їх виготовлення і відтворення. Такі заходи впливу застосовуються до особи, винної у незаконному відтворенні, розповсюдженні творів науки, літератури, мистецтва, комп'ютерних програм і баз даних, а так само незаконному відтворенні, розповсюдженні виконань, фонограм і програм мовлення, їх незаконному тиражуванні та розповсюдженні на аудіо- та відеокасетах, дискетах, інших носіях інформації, а також інше використання чужих творів, комп'ютерних програм і баз даних, об'єктів суміжних прав без дозволу осіб, які мають авторське право або суміжні права, якщо ці дії завдали матеріальної шкоди у великому розмірі.

Водночас, незважаючи на досить непогану урегульованість питання відповідальності за плагіат на законодавчому рівні, на практиці коли постає необхідність захисту порушених прав автора, існують деякі проблеми. Насамперед пов'язані з пред'явленням доказів. Так, якщо авторське право було

порушене при публікації плагіату на веб-сторінці, позивач може подати до суду як додаток до позову лише роздруківку такої сторінки (яка є копією сторінки, а отже має бути засвідчена нотаріально), окрім того автор не у всіх випадках може відслідкувати час опублікування плагіату в мережі Інтернет, його конкретних авторів (а не лише домен, на якому така сторінка розміщена).

ПЕРЕВАГИ ВИКОРИСТАННЯ ЕЛЕКТРОННОГО НАВЧАЛЬНОГО СЕРЕДОВИЩА ДИСТАНЦІЙНОЇ ОСВІТИ MOODLE У ВИЩОМУ НАВЧАЛЬНОМУ МЕДИЧНОМУ ЗАКЛАДІ

Н.Д. Яковичук, С.Є. Дейнека, А.В. Гуменна, Д.В. Ротар, В.Б. Попович

Кафедра мікробіології та вірусології

Вищий державний навчальний заклад України

«Буковинський державний медичний університет», м. Чернівці

Основним завданням, яке забезпечить реалізацію європейських підходів до медичної освіти, є дотримання світових освітніх стандартів, що направлені на систематичну роботу студентів та постійний контроль знань. Освітній процес – це поєднання принципів науковості, комунікативності, що і реалізовує фахове самовизначення. Саме отримання знань через особисту інтелектуальну працю вимагає високого рівня позааудиторної підготовки студентів, яка включає пошук, а згодом і опрацювання потрібної навчальної літератури.

Змішані форми навчання дозволяють здолати просторові і тимчасові бар'єри в освітньому процесі, дає можливість реалізовувати індивідуальне і групове навчання, що в свою чергу створює передумови для використання найбільш ефективних і зручних комп'ютерних систем, сприяє формуванню в майбутніх фахівців методичних умінь ефективно здійснювати в майбутньому дистанційну підтримку при вивченні певної дисципліни. Тому однією з форм дистанційного навчання запропоновано використання електронного навчального ресурсу дистанційної освіти MOODLE (Modular Object-Oriented Dynamic Learning Environment), де зазвичай розміщені контрольні питання, курсу послідовно і відповідно до тем аудиторних занять (Авдеев О.В., 2015).

Покращити підготовку студентів до практичних занять допомагає використання дистанційної форми навчання, яка вже багато років запроваджена і використовується в ВДНЗ України “Буковинський державний медичний університет”. Звісно, у період комп'ютерного прогресу навчання використовувати електронні ресурси є одним із перспективних напрямків отримання студентами знань, а саме поєднання комплексу технологій і методів інтенсивного навчання. Тому дистанційне навчання у вищих медичних навчальних закладах при підготовці майбутніх фахівців дасть можливість покращити опанування студентами теоретичного матеріалу та самостійно проконтролювати рівень засвоєння знань. Дистанційне навчання удосконалює навчально-пізнавальну діяльність студентів та формує в них мотивацію до постійного оновлення та поглиблення знань і допомагає засвоїти теоретичний матеріал. Та поряд із опрацюванням теоретичного матеріалу важливим аспектом є перевірка